

ŽELIV

1968

Co všechno v sobě tají to jméno.

Kolik paprsků historie ústí jako v ohnisko do Želiva -
kolik paprsků milosti vytrysklo pro historii z téhož ohniska.

V půvabné údolí spěchal lid boží po cestách prozářených
zpěvem a modlitbami k Marii želivské - v totéž údolí v hlubokém
mlčení byli svážení duchovní Otcové lidu božího nedobrovolně.

V ticho modliteb a mlčení zpovědní, shromáždění kolem
Marie, zasahoval Duch svatý léčením a osvobozováním duší pokor-
ných - v nepokoji, strachu a bezpráví pyšnými zraňoval a chtěl
poutat duše kněžské duch padlý.

S i l o e, " Ú d o l í š t ě s t í " - v době všeobecné
deformace let padesátých údolím stínu smrti.

Tábor Nucených Prací pro katolické kněze, místo urážek
Boha a kněží tupených - místem usmíření Boha a kněží kajících.

"K A J Í C Í P O U Ť Ž E L I V Á K Ů "

13. srpna 1968

je pokračováním

Ž E L I V A,

d e j B o ž e , o h n i s k a v í r y , n a d ě j e ,
l á s k y , s p r a v e d l n o s t i , m í r u a
s v o b o d y !

"Jestlile vás svět nenávidí,
věste, že mne nenáviděl dříve než
vás. Kdybyste byli ze světa, milo-
val by svět, co jest jeho...."

Ale to všechno budou proti vám
činit, pro mé jméno, poněvadž ž ne-
znají toho, který mne poslal..."

Ježíš Kristus.

Orám, orám, orám	nohy rozedrány,	posmíváný, štváný,
od západu k zorám.	ruce rušé rány,	bloží zasypáný.
orám, orám, orám,	tváří naléhaje,	Dva tisíce roků
v srdci dolům, horám.	krví zalévaje.	pořád slz v oku,
od zor do západu	Svaté seju zrní,	orám, orám, orám.
orám do úpadu,	klaté klidím trní,	

Karel Dostál - Lutínov.

S probuzením jara 1968 se v naší vlasti probudily síly
ducha: zdravý rozum, dobrá vůle, obětavá láska.

Loc pravdy, spravedlnosti, práva a svobody, přivalená ka-
menem deformace a zapečetěná vždy ochotnými sluhý, odvalila
kámen.

Národ se budí.

Hledá opět svou tvář, která je ale jen tehdy l i d s k á ,
Je-li odleskem, kopií originálu Tváře Bohočlověka, z jehož úst
vycházelo poprvé v dějinách slovo o pravé pravdě, spravedlnosti,
právu a svobodě dětí Božích.

Národ se budí. Živelně se shromažďuje k společnému prospě-
chu. Mediivno, le mezi prvními projevy tohoto probuzení byly
mnohatvárné sjezdy.

Také katolíci, soustředění ve svých biskupech a delegá-
tech jako paprsky v ohnisku, nemohli se jinde shromáždit, než
v Betlemě Slovanů - na V e l e h r a d ě .

Zde se sešli mnozí kněží , dříve snad poutání okovy,
ale nyní poutání výbušnou láskou, navrhli "Sjezd Želiváků".
Myšlenka sjezdu internovaných kněží vykrystalizovala v

" K A J Í C Í P O U Ť Ž E L I V Á K U "

C o p ř e d c h á z e l o :

"Nejsem zrovna pro sjezdování, ale myslíš-li, že půjde o díky a pokání - ať je vidět, že kněží nejsou pyšní. Souhlasím i s dalším programem. Nebude-li možnost stravování, ať je každý za p o k á n í spokojen, co si vezme do aktovky. Vody snad tam bude dost. Žehnám Ti....

+Ladislav Hlad.

"Vřele vítám návrh, aby se uskutečnil sjezd "Želiváků". Předem však nemohu zaručit, že přijedu, protože mám velmi mnoho práce a maminka je vážně nemocná, budu se však o to snažit.

Ze srdce žehná +^hDr. František T o m á š e k,
biskup - apoštol.administrátor.

"Na pout bych rád jel. Doufám, že budu v pořádku zpět po cestě do Rakouska. Pozdravujte všechny přátele, na nikoho nezapomeňte. Velmi se na sejítí těším..."

+ Karel, biskup.

Velmi rád souhlasím se sjezdem v podobě pouti u Matky Boží Želivské. Nevojde-li do toho mimořádná, veliká překážka, přijedu z v d ě ě n o s t i za to, čeho se mi v Želivě dostalo...

F.Řránek.

"Už jsme na něco podobného také mysleli a plánovali, ale jiné starosti nás od toho odvedly. Ano, první proč bychom se tam sešli, by bylo poděkovat Pánu Bohu. Odprosít a poprosit jej o další dorost kněžský a řeholní. Ty oběti nejsou jistě marné. To datum se mně moc nezdá. My jsme to plánovali na nějakou volnou sobotu, poněvadž mnozí z nás jsou vázáni pracovním/pověrem. Chci se zúčastnit, ikdyž mám před sebou cestu do U.S.A. ke konci měsíce....

P.A. Svatoš C.P.

"Tvůj návrh na Želiv jsem sdělil Otci opatovi Tajovskému. Chytá se na pozdější dobu za účasti všech kněží vězněných a za vedení biskupa Tomáška a řehol.předsta vených sjezd v Želivě. Nevím, zda tvoje snaha s tím souvisí..."

P.Václav K u b á t ,

"Na tu slezinu bych navrhoval pracovní den přímo v Želivě a doporučoval bych účasť i řeholníků, aby se uskutečnil alespoň mezi námi nějaký plodnější dialog, když se nemůžeme dorozumět stěmi druhými. Myslím, že by nám progres slušel, byt se mně vtírá myšlenka na ty smírné a nesmírné členy naší komunity, ... Doporučoval bych aspoň tři přednášky, z nichž jedna by mohla být čistě duchovní infra missa /koncelebrace?/, druhou pastorační a třetí o progresivní teologii.

Bylo by třeba ještě před slezinou připravit nějakou rezoluci i p. biskupům, aby se již rozhoupali, aby se již urychlilo jednání s Vatik., pak nějaké zdravice, aby to nebylo všechno na honos a na jedno brdo....

Václav Ž i t n ý

"Zatím vše mocně organisuje na krásnou shledanou v Ž. Šepadá mi: bylo by dobré, kdybychom věnovali nějaký dárek těm, kteří o nás bratrsky pečovali: p. Šaňáři, některé ženy../"

ThDr. Leopold D ý m a l.

"Dovoluji si podat zcela soukromý návrh: Pouze mši sv. a dobročasnou časovou homilií. Nic víc. Te Deum. Odpoledne oživení zážitků v opatské zahradě Teměchově. Lom a j. Společné občerstvení a libovolné odcházení na dopravní prostředky. Navštívit zahradníka p. Blaška, hostinskou paní Valovou /12 let zavřena/ a poděkovat jim. Jakékoli přednášky jsou neúnosné. A ráz smíru a pokání? To bude již mít mít způsob jak se dostat do Žel. a zpět. Je nám nutno dát možnost promluvit si o d s r d c e k s r d c i ...?"

V i v e n e c .

"Myšlenka se mi líbí, nemohu se pouti účastnit /léčení v Tisovanech./ Želiv mi připadá pro všechny účastníky příliš odlehlý. Organizovat autobusy je nejisté. Smysl bych viděl v tom, aby se udržovalo přátelství mezi spolubratry a aby se pozvedl hlas za určitá práva Církvi stále upíraná. Pro přednášku bych moc nebyl, jako spíš pro společnou missu s případnou rekollekci adorací...."

J. K o h l í č e k .

-5-

"Těším se na shledání stolika známými. Plně souhlasím smotivem: líky- pokání - prosby. To potřebujeme, nic jiného. Nakonec musíme být Bohu za Želiv vděční. V ekonomii spásy našeho národa, se- hrál jistě velikou roli. Ani nám neuškodil. Mohli jsme každý do světa odejít bohatší, než nás tam přive zli.

F. Oldřich l e d ,

"V zásadě souhlasím s myšlenkou i obsahem. Slyšel jsem poznám- mu, že těch slavností a shromáždění je zatím hodně. Nebylo by vhodné počkat až na roky?...."

F. Václav P i t r u n S. J.

"Rozhodně se schůzkou souhlasím, zúčastním se jí, bude-li to jen trochu možné. Měl bych chuť na krátký referát o oněch no- vých proudech v teologii, případně o diskusi...."

P a u l u .

"Těším se velmi na shledání s osvěti přátely a spolubrat- ry...."

P. Jos. L e p a ř í k

"Myšlenku "Pouti Želiváků" vítám s nadšením a iniciatorům přeji hodně Božího požehnání.../následují drahocené praktic- ké rady/"Přeji plný zdar plánované pouti a na ten úmysl se modlím."

I. Antonín D v o ř á k ,

"Jsem samozřejmě velmi deseti pro schůzku v Želivě, za před- pokladu, že to dobře připtavíte. Jistě bude dobré obnovit si vzpomínky. Snad by bylo dobré sehnat co nejvíce adres a psát každému jednotlivě. Mohly by pomoci i noviny...."

Václav B a r e š .

! P o z n á m k a: Bylo posláno oznámení "Kající pouti " do Katol. novin - zde bylo uveřejněno - i do "Lidové demokracie". Zde však oznámení nebylo uveřejněno v Čechách, jen na Moravě. Podobně v Čechách nebylo uveřejněno ~~známé~~ nic o pouti, ačkoli byl poslán F. Zíbalovi článek i pro pražskou redakci./

Vyšlenka je výborná. Salesiáni hned na počátku v Želivě sli-
bovali pout na Sv. Hostýn, očekávající brzké vyslyšení. Pánu Ro-
hu nemůžeme předpisovat.... Myslí, že to shromáždění v Želivě
bude těžko proveditelné.... Byli mezi nám dokonalí zpěváci,
výteční hudebníci i komponista salesián, znalci ciziny, znalci
cizích jazyků a lidé, ač nebyli vyučení odborníci, dovedli se
s důvtipem postavit ke každé práci, odborníci krejčí, truhlář
nad mistry truhláře /Holík/, zeňáci, tesaři /P. Aleš./ malíři,
natěrači, kováři, zámečníci, elektrikáři, instalateři, zahradníci,
a nakonec lidé k nejtěžší a nejnižší práci a k tomu nejčpina-
vější...."

Dr. Ladislav D a ň h a .CSsR.

"...Tak se uvidíme v Želivě, kde nám nadávali "Lump ze
štreky"

P. Josef V a n ě k

"Rozpýšlal som o stretnutí "Hájeckých". Najkrajšie by to
bolo v Hájku .Keďže vy chystáte v Želive -myslim byto nebo-
lo celkom nevhodné, one osobne velmi milé, keby sa to spojilo
a stretli sme sa všetci v Želive. Potom by sa to mohlo uskuteč-
nit aj na Slovensku...."

Jožko R u s n á k

"Redávej tam učené prednášky. Raději pohovory, rozhovory
starých přátel. Rozvi i Háječky i Slováky."

Leo D ý m a l

"To víš, jestli to jen trochu půjde,
přijedu i strumpetou. Slíbil jsem rukoučáním Otci biskupovi
Flouchovi, že se půjdu doléčit sledvinami...."

P. F rant. S u e j k a l.

"Jen s tím zpěvem, nevím jak se rozhodnout. Vše by se muselo
vyzkoušet.... Myslí, že byto mělo být pěkné, že by měla být zpí-
vaná bohoslužba snad ce lá latinská...."

P. Jan V e s e l k a .

"Zasílám ti tři resoluce. Je to úmorné dílo nás tří spolu-
bratrů. Vážili jsme situaci, slova, Bude nutné, aby to všechno
bylo zveřejněno tiskem...."

K o h l í č e k .

P O Č e t n ý c h dopřech a návrzích bylo třeba upustit od přednášek a zůstalo je při "Kající pouti s díkůčiněním."

"Děkuji za zprávu o změně programu "Želiváků". Velmi se na vás všechny těším. Mírád budu sloužit mši sv., při níž bych měl houlii...."

+ ThDr. Frant. T o m á š e k ,

"Se změnou programu, který nevylučuje ani díkůčinění, velmi rád souhlasím. Punkta ke křížové cestě přijímám ex toto corde. Považuji to za milost nezaslouženou. Těším se na mariánskou svatyni, kam jsme nesměli vkročit. Při odjezdu z internace jsem se tam podíval jen klíčovou dírkou...."

F. Suránek.

"....v případě, že by někteří přijeli na noc, mohli bychom jich trochu přijmout. Něco u nás, a u Blažků /asi 20./ Těšíme se na vás velice. Náš pan farář je trochu neklidný, když má nějakou takovou starost, ne a já už mu trochu pomohu, co je v mé moci...."

Josef Š i m ů n e k, Želiv.

"Především jste mne Vaším návrhem překvapili. Myslím, že ještě nepřišla doba, aby se něco podobného mohlo uskutečnit. V jihočeském kraji ještě demokratizace nepokročila tak, abychoom si všechno mohli dělat po svém...."

F. Tříbenský, admin., Želiv.

"S velikou radostí jsem přijal zprávu o Tvém poutním návrhu a kouknas se do kalendáře, zajásal jsem, anžto termín není ohrožen liturgickými obcemi. Eventuelní pohřeb můj by mne, doufám, pomluvil a funkční by vykonal sice nerad, ale přesto ochotně, sused z levaci z prava. A tak vezmi tento certefikát jako závažnou přihlášku a na informace v tisku si dám určitě bacha a budu se snažit čist a oholen dostaviti se...."

"Bonacides" Václav Kmit t l .

P r ů b ě h p o u t i .

Velké shromáždění kněží před Želivským kostelem jako před 18 lety. Radostné úsměvy. Tisknutí rukou. Far.

Čekalo se na příjezd autobusu z Brna, kterým přijeli neujitelé aut. Pro opožděný příjezd začala "Křížová cesta" /P. Šuránek/ po 12. hod. po krátkém uvítání všech přítomných P. Zíblem, který řídil program pouti.

Po "kajícím obědě" na Kocandě bratrské sejití v kostele s krátkými referáty /Otec biskup Tomášek o školské otázce u nás, P. Veselka o jednotném zpěvníku, Dr. Dýmál o otázce Cyrilo-metodějské, P. Jožko Rusnák pozdravil za kněžstvo ze Slovenska, čtení a schválení rezolucí a pozdravných textů Sv. Otci, našim biskupům./

I šel sv. /Otec biskup Tomášek/ s homilií o kněžství - sčoužena na oltáři, kterého používali otcové řeholníci během internace - Te Deum. Posvěceny upomínkové dárky občanům Želivským, kteří pomáhali internovaným. Náhodný oddíl "Skautek" z Prahy pokládal upomínkové dárky na oltář k posvěcení /viz fotografie./

Je třeba jen litovat omezení času. První krok byl učiněn k dalšímu želivskému shromáždění. Navrženo, aby příští rok byla uskutečněna pouť "Želiváků" a všech kněží vězněných, nebo internovaných do Říma za vedení otců biskupů.

Otec biskup Otčenášek zakončil pouť díkem všem, kteří na uskutečnění první "Kající pouti" měli podíl.

V i v a n t s e q u e n t e s :

P o p o u t i .

"LIDOVÁ DEMOKRACIE" /16. srpna 1968./

Římsko-katoličtí kněží a řeholníci, internovaní v Želivě v době deformace, se sešli na kající pouť do Želiva, 13. srpna.

Ráz pouti: díky - pokání - prosby. Ikdyž se zúčastnilo 134 kněží z Čech, Moravy a Slovenska, mnozí pro nemoc, zejména však pro stálé zaměstnání ve výrobě, /tato slova nebyla otištěna - pozn. autora./ nebyli přítomni. Kající pouť zahájena křížovou cestou. Hlubokými myšlenkami ji zpřítomňoval Otec Šuránek

za asistence Otců Biskupů Tomáška, Hlada, Otčenáška - internovaných také v Želivě. Lši sv., za účasti četných věřících, byli přítomni i krajané z Kanady, Rakouska, sloužil za obětí deformace, blaho vlasti a rozmach Církve v naší vlasti Otec biskup Tomášek. V plamenné promluvě o poslání kněze pro národ, vyzdvihl význam kněžského celibátu, který nadále zůstává klenotem římsko - katolické Církve. Po "Te Deum" a "Svatováclavském chorálu" byly posvěceny a rozdány upomínkové dárky občanům ze Želiva, kteří nezištně a s nebezpečím pomáhali internovaným kněžím. Obdarování byli: MUDr. Keln, paní Parková, in memoriam, byla vězněna pro pomoc intern. kněžím, pan Blažek, pan Šimůnek, pan Prokop, paní Holasová, paní Houčka. Za slovenské internované kněze pozdravil poutníky Otec Jožko Rusnák. Z pouti byl zaslán telegram Sv. Oci Pavlu VI., v němž se mimo jiné vyjadřuje dík za poslední encykliku "Humanae vitae", a ujištění o zachování kněžského celibátu. V dopise kard. Beranovi a všem biskupům československým "Želiváci" ujišťují bratrskou láskou všechny kněze, kteří byli ušťření obětí věznění, nebo internace. V zasláné rezoluci čs. vládě republiky se m. j. vyjadřuje naděje v moudré a brzké a čestné vyřešení všech dosud nevyřešených otázek, na kterých spočívá blaho lidu, kterému slouží především svým posláním katolické kněžstvo.

-pz -

/Nejsou známy důvody, proč tato zpráva nebyla uveřejněna v "Lid. demokracii" v Čechách, kam také byla zaslána./

Odstojný pane Z.:

Se srdečným pozdravem Vám děkuji za tak milý dárek. Velice mne to potěšilo. Já jsem to dělal z lásky k bližnímu. Co jsem dělal, to bych dělal pro každého. Co můžu více chtít za tak milý dárek a za prosby u Pána Boha. Pozdravujte ode mne ostatní neznámé kněze...."

Václav Houčka, šafář ze Želiva.

O M L U V I L I S E :

"Nastotísickrát Tě pozdravojo a lóbmna obě škraně a sdělo-
jo Ti, že ses Tvoje písmo šťastně dostal. So trochu naročné,
ztrácím zrak a tož se mně do toho psaní moc nechce. Je to moc
pěkný, že chcete Želiváci hodělat slezeno. To se vi, že bech pře-
tam take chtěl bet, ale nemůžo se vopovážet velist na ledi a ve-
st se na tak dlóhó cestu. Tóžet bech pohlídnót na te starý
ksichte a ze věckéma zavzpomínat na te chvílke strave ny v
ódoři Želivke, kde sme pod dozorem tak milých SN B A ků, jako
bál Bojza, Heligon, Gypra prožele baječny chvílke ževota.
Tóž vspomente se také na mně a za mně se pomodlete. Já božo v
docho s vama. Šak budete ščókat"....."

Žert Želivám věrné "Stréček" S t r e i t.

"Spuhlasím spoutí ale hned sděluji, že ze zdravotních důvo-
dů, při nejlepší vůli, se na dlouhou cestu nemohu vydat...oje
choré nohy mi znemožňují děš delší cestování. Budu v den pouti
na vás vzpomínat v modlitbě...."

F. Frant. H o ř á k ,

"...jsem v duchu s vámi. Pozdravuji vás z Chicaga."

F. Frant. T u č e k .

"...budete-li mět sraz v Želivě, všechny pozdravuj. Budu v duchu
svámi. Kéž sjezd přispěje k prohloubení kněžského ducha u těch,
kteří trpěli za věc Boží. Jedině od nás může nastat obnova laiků."

P. Stanislav Z e m a n , t.č. 3
v Belgii.

"...zítra odjíždím do Italie, takže se již d o Želiva nemohu
vypravit..."

P. Metoděj H a s i l í k .

"...duchovně se připojuji k vaší pouti smírné a budu duchem
s vámi prosit, aby neskonale milosrdný Ián božsky vyslyšel va-
še volání a oběti a splnil vaše přání. Kéž nás všechny Panna
Maria slavně vede a dovede k plné a radostné svaté svobodě
věrných učedníků Iáně...."

P. Rosarius L. P e t r C. F.

"Rád by som sa zúčastnil púti do Želiva, ale teraz zastupujem pána dekana na Starej Ľubej....V duchu som s vami tam pri rybníku Siloe. Kež český i slovenský národ vyjdú z tohoto rybníka duchovne ozdravené...."

br. Josef H v i n i c ,

"Kneď, jak jsem dostal Tvé oznámení, obětoval jsem na úmysly celého našeho Želivského kolektivu, doufám, že to spravíte i beze mne. Nejsem pánem svého času. Máme celozávodní dovolenou naší "Mototechny" do 11. srpna...."

Augustin K a l ý .

"...lituji, že společné manifestace Želiváků senecrohu účastnit. Blumocze mé pozdravy shromážděným bratřím, kteří byli "Vinc-ti pro Kto", jak to snad dusud hlásá obraz na dubě pod Kerecho-veš. Šem přesvědčen, že krápkaje potu, ba i krve, které se tehdy šinuly z našich rukou, přispívaly k zúrodnění půdy pro svatá kněžská a řeholní povolání. A o to, co nám jde při všech podobných manifestacích: nechceme se vynášet svým utrpením, ale chceme získávat následovníky a spolupracovníky pro nesmítně důležitý moment obrodného procesu v národě. Zakolísáme-li v důvěře a nadšení, ztratíme neozórně mnoho pro sebe i příští generace. Proto přeji mnoho Božího požehnání celému sjezdu a zvláštní přispění Ducha sv. všem, kteří jej budou řídit a kteří se budou usnášet na rezolucích. "udu na vásv to úterý moc vzpomínat!"

F. Jiří P u s t ě j o v s k ý .

C E L E B R A C I E

Otec biskupa Josefa H l o u c h a :

"Na místa, posvěcená vaší láskou a hrđinným vzrnaním víry, posílám vám projev úcty a vděčnosti a vyprošuji všeho požehnání."

+ Josef, biskup.

Želivská křížová cesta

(Veršované části složeny v Želivě v únoru 1952)

Je cesta trním poseta,
jež liliemi prokvétá.
Šel po ní s křížem Kristus Pán.
K ní každý z nás je povolán,
a jeho vládným okem zván.

Jako jelen po živé vodě, tak toužili jsme po tomto chrámě, u něhož jsme tak dlouho bydleli a do něhož jsme nesměli vstoupit. – Pane Ježíši, náš Veleknězi, chceme jít s tebou – v blízkosti tvé Matky – z domu Pilátova na Kalvárii. Rádi bychom pomáhali odčinit všechny urážky a křivdy, kterých se ti dostalo cestou dějiňami – i v našich zemích. Nabízíme se pokorně jako smírné oběti lásky – k horlivému budování tvého království v srdcích svých spolubratří i našich věřících. Podáváme se Trojjedinému Bohu jako obětní dar – sacrificium – a budeme volat po každém zastavení z hloubi duše: In spiritu humilitatis st in animo contrito suscipiamur a te, Domine; et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi, Domine Deus. – A milované Otce biskupy prosíme, aby na nás – na své spolupracovníky svolávali po každém zastavení oheň a proměnu Ducha svatého slovy: Veni, Sanctificator, omnipotens aeternae Deus: st benedic hoc sacrificium, tuo sancto nomini praeparatum. Jako jedna nédílná rodina podáváme se neodvolatelně v obětní dar chvály, díky, smíru a proseb. – Získané odpustky vkládáme do rukou Panny Marie pro kněžské duše v očistci.

(Všichni zpívají: Svatý Bože, svatý silný, svatý nesmrtelný, jenž jsi za nás trpěl hříšné, budiž milostiv nám.)

1. zastavení: Odsouzen lživými jazyky

Kdo Kristu volá „Ukřižuj!“,
ten v hřeby mění jazyk svůj,
ten Krista v skutku křižuje.
A Kristus – to tvůj bližní je:
zášť slov jej k smrti bičuje.

Pane Ježíši! Kdo tě vydal židovským nepřátelům? A kdo tě vydal pohanu Pilátovi? „Dostavilo se mnoho křivých svědků“. Ani Petr neřekl jasně a pevně pravdu. Ty jsi ji však, Pane Ježíši, řekl pod přísahou, a věděl jsi, že znamená tvou smrt. Římský vladař neměl síl, aby provedl

tvou obhajobu důsledně až do konce. Strach - místo, spravedlnosti. Tak jsi byl odsouzen lživými jazyky. - Kolik lží bylo proneseno v dějinách proti tobě, proti tvým apoštolům, proti tvé Církvi! Kolik i u nás za poslední léta! Chceme ty lži odčinovat svou osobní obětí. Zasvěcujeme výlučně a neodvolatelně znovu svůj jazyk pravdě! Chceme s tvou pomocí žít, pracovat,,trpět i umírat jako vyznavači pravdy!

II. Z lásky k nám bere kříž

Na krutých soudců pokyny,
svůj oláař vzal Pán nevinný,
na slabá bedra těžký kříž!
Však srdce zdolá jeho tíž,
ba lidstvo na něm zvedne výš!

Kolik lidí se lekalo kříže? Uhýbali mu. Utíkali před ním. A když byl na ně vložen, nesli jej neradí - beze vztahu k tobě a k tvým svatým zájmům. Tolik ti mohli pomoci! Tolik mohli sami získat! „Kdo ztratí život svůj pro mne, nalezne jej!“ - Smilování, Pane Ježíši! Přijmi nás jako smírné oběti lásky. Jsme odhodláni přijat jakýkoli kříž z lásky k tobě a k tvému lidu. Hotovi přijat úkoly sebe těžší, sebe nejpříjemnější. Nejobtížnější místa na tvé vinici!

III. Padá pro naši lenost

Hle, zkrvavená kolena,
o tvrdý kámen zraněna -
pro naši lenost v modlitbách,
bez nichž je rozum v bludů tmách
a vůle mdlá v zlých hodinách.

„Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám!“ Ukážňuj své sklony k pohodlí, k odbývání svatých povinností. Breviář v lenošce - a koleno Mistrovo na tvrdé dlažbě! Osudy světa jsou v rakou těch, kteří se modlí! - Za všechny ty nedbalosti, neuctivosti, změkčilosti - pro innumerabilibus peccatis, offensionibus et negligentia ..Smilování, Pane Ježíši! Chceme odčinovat. Da robur, fer auxilium!

IV. Kdo bije Syna, trýzní Matku

Kdo vloží ruku na Syna,
ten množí muka Matčina,
neb matka trpí v dítěti.
To kdo má stále v paměti,
své rty a ruce posvětil!

Na tolika stranách světa volá, Pane Ježíši, tvá Matka o pomoc.
O přivlastňování si ovoce tvého vykupitelského utrpení. Burcuje svědomí lidstva. „Pokání - pokání!“ - Je provázena kajícíky a kajícníci.

Ohlíží se po apoštolech, tobě věrných. Vyprošuje jim odvahu, sílu, vytrvalost. - Odprošujeme tě, Pane Jžíši, za ty, kteří se nedali nalézt tvou Matkou, dali se spíše zneužít nepřáteli. Smilování, Pane Jžíši, na přímělu Matčinu! Přijmi nás jejíma rukama za smírnou oběť!

V. Přispěj, muži, na pomoď!

Pán slábne. Třeba člověka,
jenž posměchu se neleká,
a odsouzení pomůže.
Pán hledí teskně na muže,
zda strach v nich láska přemůže.

S úctou a vděčností se Pane připomínáme statečnost tolika laiků. Neuhnuli kříži, třeba tě blíže ani neznali. Chtěli být spravedliví, nesmlouvaví, obhájci pravdy! Podpisovali neohroženě přihlášky svých dětí do náboženství. Vydávali ti svědectví osobními i hmotnými obětmi. Došlo-li i v jejich řadách k slabostem a zradám - usmírujeme a odčinujeme, a chceme být s tvou pomocí nepřemožitelnými ve službách lásky. Kéž nejsme ani my, ani eni nikdy otroky strachu! Timor non est in caritate. Šimone z Cyreny, odvaž se! Vždycky se odvaž! Nebudeš nikdy litovat!

VI. Ukažte ženy své milosrdenství!

Čest budiž ženě hrdinné!
Na sebe nedbá pro jiné!
Na Pána s láskou pohlídá,
zlým zástupem se prodírá,
tvář přesvatou mu utírá.

Kolik se našlo milosrdných žen! Utřely slzy, utřely krev. Sepjatýma rukama pomáhali pravdě k vítězství. Žel, bylo vidět i ženy plné škodolibosti. Pomohly vyhánět z klášterů své - Bohu zasvěcené - sestry. Kéž byehom mohli odčinit takové křivdy - potom poctivé práce pro spásu žen nám svěřených!

VII. Padá pro naši smyslnost

Tím potem, jenž tvář zaříje,
Pán rád by svlažil lilie.
By mladým zpevnil nevinnost,
ctnost manželům a poctivost:
padá pro naši smyslnost.

Kolik kamenů dala kněžská pohoršení do rukou nepřátel Církve! Kolik bičů a provazů! Kolik jedu, v němž se napájela pera zlovolných pisatelů! Kdo má odčínovat ta pohoršení? Petr plakal hořce, že tě zapřel, Pane Ježíši, na pouhý dotaz služebné Kajfášovy. - Stíny blahobytu v rodinách. Stíny blahobytu na farách. Třeba vzít na sebe částečně i životní strohost Jana Křtitele, abychom mohli hýbat svědomím laiků. Dnes, kdy jsou pokusy - právě v zemích hmotného blahobytu - zavíkat i kněžským celibátem, se znova a neodvolatelně rozhodujeme plnit posvátné závazky podjáhenské svědomitě, radostně a věrně! I po té stránce chceme být smírnými oběťmi lásky. Fideles usque mortem!

VIII. Zachraňte matky, děti pro nebe

Pán okem těší zástup žen,
ač sám je k smrti usouzen.
Pln lásky matky poučí,
ať dětmi ve svém náručí
i sobě věčnost zaručí.

Matky stály nemnoze statečně jako strážní andělé křesťanské školy. Bojovaly za své děti. Kolik slz prolévaly, když nemohly získat manžela pro podpis přihlášky dětí do náboženství. Žel, mnoho jich také pozbylo odolnosti, zájmu, mnoho jich vydalo děti na pospas. Jak těžko se budou léčit tak hluboké rány! A přece nehlesáme na mysli. Chceme odčínovat, posilovat, věnovat se pokorně - ale ze všech sil - duchovnímu obrodu a záchraně matek, tak také jejích dětí.

IX. Padá pro našim pýchu

Pán se už z mdloby nezvetí.
Zas padá těžce. Po třetí.
Pro pýchu, kterou v okovy -
s ním k spolupráci hotoví -
se prodáváme dáblovi.

Pád nejtěžší. Nejvíce trpí. Nejvíce zahanbuje. Kolik rukou, které byly povinny zvedat tě, Pane Ježíši, pod křížem - sahali po vyznamenaných a uznáních z rukou těch, kteří si pohrávali s biskupskými a opatskými prsteny! S vnitřním pohrdáním s těmi, kdo po nich sahal. Smilování, Pane Ježíši, smilování! Nabízíme se - jako smírné oběti - k nejnižším službám na tvé vinici. Půjdeme tam na pokyn svých pastýřů. Za jedinou mzdu: za spásu svěšeného lidu. Zdrť v nás pýchu, ať se projevuje jakýmkoli způsobem! Ať čtižádostí, ať smutkem nad domnělým nedoceněním a zneuznáním, ať zatrpklým znechucením a nezájmem. Je těžko proniknout tajemství pýchy! Nejnebezpečnější zbran proti ní je bezvýhradná kanonická poslušnost. Promittis mihi et successo - ribus meis reverentiám et obedientiam? Pax Domini sit tecum!

X. Zbavte se opilství a nečistoty

Pán - črým davem obstoupen -
žluč pít má, o šat oloupen,
by odvahu nám k cnosti dal,
květ čistoty nám zachoval,
nás před opilstvím varoval.

Kolik drahých nápojů opájelo a otupovalo rozum i svědomí - při různých hostinách - s nepříteli Církve u kněžských stolů! Jakým neštěstím byl alkohol v našich řadách! Tolikrát doprovázen nečistotou! Církve oloupena o svůj oděv a vydána na pospas pro blahobytnický život kněží. Tak těžce se nám to říká, Pane Ježíši, ale musíme to říci! Pro blahobytnický život kněží! Kéž by to patřilo jen minulosti! Zapřísaháme tě, Pane Ježíši, prohlubuj v nás stále ducha chudoby, chudoby, chudoby, střídmosti a čistoty! Burcuj nás k bdělosti slovy Kompletáře: Fratres sobrii estote et vegilate.. Fortes in fide! Fortes in fide!

XI. Tak svět odplácí svému Osloboditeli

Jak divně tak svět odplácí!
Za láskyplnou za práci -
dá Kristu - hřeby proklaté.
Dá na kříž ruce přesvaté,
tak chudé a tak bohaté.

Komu to probíjejí ruce nejnižší služebníci státní moci? Kdo jim ty ruce vydal? Jsou to ruce nejvyššího pastýře duší! I ruce našich pastýřů byly spoutávány, přibíjeny, aby nemohly žehnat zástupům, biřmovat. I nohy jejich přikovávány, aby nemohly k svěšenému stádu. Tím ochotněji budeme nyní svým milovaným pastýřům pomáhat, dáme se jejich rukama

vést, abychom vedli bezpečně své věřící. A sami budeme používat svých posvěcených rukou k žehnání, svěcení, k modlitbě a práci s největší svědomitostí. A dáme dobrý pozor, aby to co nám věřící složí do rukou, bylo používáno jen pro čest slávu Boží a pro blaho Církve!

XII. Odpouštím! Miluji! Žízním po vašem štěstí!

Pán „Dokonáno“ zavolał
na všechny strany v šíř i v dál:
je dána obět jediná,
jíž smyta lidstva provina -
vět je už - Boží rodina!

Pane Ježíši, odpustils těm, kdo tě křížě odsoudili a krutě ukřižovali. Odpustils i kajícímu lotrovi. Miluješ s kříže všechny, žízniš po spáse všech. Po sbratření všech ve tvé náruči: ut omnes unum sint. Odčinujeme zločiny těch, kteří trhali bratrskou jednotu mezi věřícími - v běhu staletí. I v době poslední. Ty projevuješ svou moc nejvíce tím, že odpouštíš a se smilováváš. Vlévej i nám svého ducha. Odprosujeme tě za ty bratry, kteří nechtějí zapomenout na křivdy, nechtějí odpustit a milovat i nepřátele. Vždyť to je jediná cesta k sjednocení! Nabízíme se jako smírné oběti lásky za sjednocení Slovanů ve víře, za sjednocení všech věřících v tvoji jediné pravdě. Prosíme o pomoc tvou Matku. Ona, která byla nejvroucněji účastna tvé krvavé Oběti, kéž nás uvádí do hlubin Obětí nekrvavé. Kéž nás v ní sjednocuje svým mateřským srdcem!

XIII. Nezapomeňte na bolesti své Matky!

Hle, druhá Eva pod křížem -
meč sedmerý má v Srdci svém.
Jak matka lidstva jednala:
za plod, ježž Eva odnala,
svůj Otci v obět podala.

Sedmibolestná Matko! Bývalas vždycky útočištěm rozviklaných, tonoucích, malomyslných i zoufalých. Děkujeme ti za ty, které jsi zachránila, odprosujeme tě za ty, kteří se zachránit nedali. A prosíme za ty, kteří jsou příliš postiženi a pokořeni, aby nezoufali. Klademe do tvé mateřské náruče celé nemocné a neklidné lidstvo. Odčinujeme znavu všechny urážky, způsobené tvému Synu. Ony nutně zasáhly i Srdce tvoje! - Rozpomen se, Panno, Matko Boží, když stojíš před tváří Pána, a přimlouvěj se za nás, aby od nás odvrátil svůj hněv!

XIV. Život se mění pouze, nekonečně

Má chudý pohřeb Kristus Král.
Vše vnější svět mu odebral.
Vzít nemohl však boží jas,
jenž ztlumen v hrobě krátký čas
v blesk vyšlehně v den třetí zas.

Slyšíme - při pohledu na prázdný kříž - volání sv. Pavla: „Věříme, že Ježíš umřel i vstal z mrtvých; věříme také, že Bůh s Ježíšem přivede ty, kdo zesnuli ve spojení s ním“. Cítíme hluboce s těmi, kdo ztratili tuto víru - mezi inteligencí i v prostém lidu. A odčínujeme nedostatek té průrazné víry v zmrtvých vstání i mezi námi, takže naše hlásání o vzkříšení těla může být někdy mdlé, neproniká k srdcím. Odčínujeme čistě hmožárský život - jako by nebylo věčnosti, jako by těžiště všeho bylo na této zemi, jako by břicho bylo odůvodněně uznaným bohem lidstva. Zavazujeme se jako smírné oběti víry a lásky k probouzení, prohlubování a upevňování víry v těla vzkříšení a v život věčný. Vita mutatur, non tollitur.

Závěr

V tvou lásku, Pane, věříme,
a srdce svá ti svěříme.
Veď údolím nás slz a běd
tam, kde skrz tebe budem smět
Trojici věčné chvály pět.

V Želivě dne 13. srpna 1968

Nejdůstojnější Otče biskupe,

ze svého shromáždění diecézních i řeholních kněží kdysi internovaných v Želivě zasíláme Vám náš upřímný pozdrav a projev oddanosti.

Léta jsme zde prožívali dobře i zlé. Sblížili jsme se tu, kněží mladší i starší, moravští i čeští, řeholní i diecézní. Slibovali jsme si tehdy, že budeme usilovat o bratrskou jednotu a spolupráci ve všech oborech křesťanského i kněžského života. Od doby našeho rozchodu se mnoho změnilo. Nastaly různé okolnosti, které hrozily narušit naši bratrskou jednotu, hlavně ve vzájemném poměru kněží kdysi uvězněných a těch, kteří byli v duchovní správě. Proto prohlašujeme se vším důrazem, že kněze v duchovní správě považujeme a vždy jsme považovali za své bratry a vážíme si všech jejich obětí, které přinášeli v době, kdy my jsme byli uvězněni, aby zachovali a dle možnosti rozvinuli náboženský život věřících.

Víme, že Vám, Otče biskupe tato jednotu leží na srdci a proto Vás chceme vždy podporovat ve snaze o její prohlubování.

Stojíme za Vámi při obnovování Božího království v naší vlasti.

Současně však žádáme, abyste za pomoci řádně ustavené kněžské rady provedl nutné personální změny odpovídající skutečným pastoračním potřebám diecése.

Přikládáme dopis, který jsme zaslali vládě ČSSR a prosíme Vás, abyste podporoval naše požadavky v něm obsažené.

Za 134 shromážděných, v Želivě internovaných
kněží

biskup - apoštol. administrátor
pražský

V Želivě dne 13. srpna 1968

Vládě

~~Československé socialistické republiky~~

v P r a z e

Klášter Želiv v Čechách byl v padesátých letech vedle jiných internačním střediskem pro stovky diecézních a řeholních kněží.

Dnes jsme se sešli my, kteří jsme zde prožili léta internace a představujeme ještě mnoho bratří, kteří jsou zaneprázdnění nebo již zemřeli.

Ze svého shromáždění posíláme vládě Československé socialistické republiky některé vážné připomínky. Jsme přesvědčení, že jejich bezodkladné řešení bude k prospěchu církve i státu.

Ačkoliv jsme byli násilím nebo podvodně vytrženi ze svého původního působení, zbaveni bezprávně na léta svobody, a to bez soudu a možnosti odvolání, nechceme jako křesťané pomstu. Žádáme jen odčinění bezpráví, které ještě namnoze dosud trvá. Nevymáháme žádné výsady, jen se dovoláváme pro věřící občany samozřejmých práv.

S politováním připomínáme, že požadavky katolíků podepsané více než čtvrt milionem občanů a předložené v březnu t.r. prvnímu tajemníkovi KSČ A.

Dubčekovi zůstali až dosud bez odpovědi.

Jako naléhavé požadavky předkládáme zvláště toto:

1. Brzké a přátelské jednání s hlavou katolické církve, aby co nejdříve byly obsazeny prázdné biskupské stoly.
2. Zrušení instituce círk. tajemníků a urychlené provedení novelisace církevních zákonů.
3. Umožnění svobodného vyučování náboženství.
4. Nečinit překážky nespravedlivě odsouzeným kněžím, aby mohli vykonávat své poslání.
5. Obnovit svobodu života řeholí mužských i ženských.
6. Umožnit návrat kněží - emigrantů.

Domníváme se, že tyto požadavky vyplývají nutně z demokratizace a svobody.

Chceme všechny své síly dát společnosti a pracovat k upevnění morálního profilu národa.

My, shromáždění římsko-katoličtí kněží, vyjadřujeme tímto svůj souhlas a dík za pevný a moudrý postup v posledních událostech tak rozhodujících pro další budoucnost našeho státu. Vedoucí činitelé republiky mohli na konkrétní situaci poznat váhu jednoznačné podpory věřících.

Očekáváme pochopení pro naši velmi naléhavou žádost, aby ve vztahu správních orgánů k církvi nebylo nadále používáno metod a zásahů, které byly obvyklé před lednem letošního roku. Podezíravým postojem, plným

nedůvěry, by mohla být promarněna tak slibně započatá otevřenost a důvěra věřících k novému vedení státu. Proto je také nutné, aby byla odstraněna nedůstojná podřízenost církve libovůli administrativních úředníků a dösud trvajících, ponižujících a padesátá léta připomínajících omezování pravomoci biskupů k řádnému výkonu jejich poslání. Doufáme pevně, ve vítezství dobré vůle a vzájemného porozumění.

Za 134 shromážděných, v Želivě
internovaných kněží

Dr Fr. Tomášek, biskup - apoštol.
administrátor pražský

T E L E G R A M
Sv.Otci,papeži Pavlu VI.

Beatissime Pater.

Sacerdotes septem dioecesium Bohemiae et Moraviae
necnon regulares nomine confratrum olim hic in monasterio Siloe /Želiv/ dioecesis Reginae - Gradnsis
violenter detentorum exprinunt Tibi profundam gratitudinem pro amore erga nostram patriam eiusque fideles et sacerdotes.Profitentur suam erga Te,
Christi Vicarium,devotionem,promittunt continuum precum iuvenem et exoptantsibi Apostolicam benedictionem.

/Byl učiněn dotaz na Apošt.
administraturu v Praze,zda přišla
odpověď,aby text mohl být zde uveřejněn.Bylo sděleno:

"Z pověření nejdůst.Otce biskupa
Tomáška sděluji,že pozdravný telegram
z "Kající pouti Želiváků" byl poslán
do Říma.Odpověď nedošla.Sekretář Otce Biskupa se bude o věci
informovat na místě a po návratu podáme zprávu".

Praha,29.října 1968.

P.Jan Machač.

Vzpomínková pouť kněží a řeholníků internovaných v Želivě

Do bývalého promonstrátského kláštera v Želivě u Humpolce se sjelo dne 13. srpna 1968 134 kněží a řeholníků, v čele s biskupy Dr. Frant. Tomáškem a Karlem Otčenáškem, aby si připomněli ůrudná léta internace.

Tato léta začala v roce 1950, kdy do tohoto kláštera byl násilně odvezen velký počet řeholníků ze zrušených klášterů a bezy na to četní kněží diecézní, kteří byli tehdy pokládáni za zvlášť „nebezpečné“. Brzy přibývali další a další, celkem všech s řeholníky na 300 osob, s nimi biskupové Dr. Tomášek a K. Otčenášek a Dr. Antonín Šuránek, spiritual olomouckého kněžského semináře. Tito tři jako zvlášť nebezpeční byli drženi po celá dlouhá léta v úplné tíživé izolaci od ostatních. V internaci se pak vystřídali ještě postupem času kněží další. Podobné tábory byly i jinde, např. v bývalém klášteře v Králíkách, Oseku a v Hájku.

Vzpomínkové shromáždění se mohlo konat jen v klášterním chrámu, do kterého internovaní za doby svého pobytu v Želivě nikdy nesměli vstoupit. V klášteře je dnes totiž psychiatrická léčebna. Poutní návštěva v kostele začala křížovou cestou, do níž Dr. Šuránek vložil všechno utrpení, hrůdinství i slabosti minulých dvaceti let. Stejně případně se nesla slova procítěné homilie, kterou po evangeliu při společné bohoslužbě pronesl celebující biskup Dr. Tomášek. Mimo jiné řekl: „Násilně nás odtrhli od oltáře, kazatelem a říkali nám, že se už nevrátíme. A zatím nebylo všechno naše utrpení stálým oltářem a kazatelnou?“ Vzpomenul též obětavosti obyvatel Želiva a děkoval jim za jejich tajnou podporu, byť šlo někdy z opatrnosti jen o povzbudivý úsměv a pokyn „Vydržte!“ Po děkovné bohoslužbě, jíž se zúčastnilo i mnoho místních věřících, rozdal biskup nejvíce zasloužilým z nich vzpomínkové dárky, jako zevní projev vděčnosti.

Ze shromáždění byly odeslány pozdravné telegramy svatému Otci, vládě naší republiky a všem biskupům. Na adresu vlády bylo mimo jiné požadováno zvláště toto:

1. Brzké a přátelské jednání s hlavou katolické církve, aby se co nej-
dříve obsadily prázdné biskupské stolce.
2. Zrušení instituce církevních tajemníků a urychlené provedení noveli-
zace církevních zákonů.
3. Umožnění svobodného vyučování náboženství.
4. Nečinit překážky nespravedlivě odsouzeným kněžím, aby mohli vykoná-
vat své poslání.
5. Obnovit svobodu řeholí života mužských i ženských.
6. Umožnit návrat kněží - emigrantů.

Účastníci této želivské kající pouti se vrátili domů posílení
a povzbuzení s tím, že se opět někdy sejdou.

- J.H. -

Nový rok 1952 v base.

/Ukázka z chystané knihy o "Želivácích."/

Nas sv.Silvestra bylo hláše no
na hromadné ubikaci:Václav a Be-
đa mají navš těvu!Pro každého po-
voleno 5.minut.

Přijel je navštívit bratr,ze-
mědělský dělník s čtyřletým syn-
kem z dálky 300 km.

Nejdříve rozmlouvali Beđa s
bratrem o matce,o rodině.Při řeči
ptá se bratr:"A dostáváte nějakou
výplatu,když pracujete?"

"Korunu na den a k tomu někdy
basu."

Hlídkující staršina to zaslechl,okamžitěhovor přerušil
a Beđu poslal na ubikaci.Po obědě ho zavolal na strážnici
k výslechu.

"Co jste vykládal bratrovi o base?"

"Na tom přece není nic zlého.Přece v každé pořádné ka-
sárně je basa!"hájí se kněz ,padesátník drobné postavy.

"Tak půjdete do basy!"

" Odvolávám se k veliteli!"

"Na to není třeba velitele,na to stačíme myssami-
/míni členy stráže./ křičí esenbák hotov skočit na Beđu.
Ovládl se,neboť právě se sbíhali jiní příslušníci.

Hned odvedl Beđu pryč a hlásil "případ" v kanceláři.
Tam byl "případ" schválen.Sdvěma dekami zamířil Beđa do
přízemí želivského opatství,kde byly samotky a trestné kob-
ky.

Příslušník poručil vězni vstoupit do jedné z nich,na-
před mu bral všechno z kapes,ale na růženec v tajném sáčku
ne přišel.Při tom vztekle nadával,pak začal Beđu fackovat,
vlepil mu pořádných 7-8,až hlava brnělaa brejle hned při p

první ráně se rozlétly v kouscích po všech koutech temnice, Svědky výjevu byli Max a ještě jeden příslušník. Nato místnost zamkli a odešli.

Komůrka 2x 3 m stvrdou pryčnou a chladným vinchem ztichla a také ztuhněla. Jediné okénko nade dveřmi šlo do úzké chodbičky, na jejímž konci bylo neveliké okno. Pod ním šplouchala želivka. Vpravo ubikace, ve kterých byli drženi biskup Karel Otčenášek a kanovník Vašica. Vlevo dílna, kde se drajo perí.

A přece v tomto tichu, tmě a chladu se ozvala píseň. Beďa si z píval koledy, jednu po druhé.

Asi za hodinu se naň přišel podívat velitel tábora Lejza, už vystrojený patrně na silvestrovský večítek v obci. Jenom se zatočil v malém prostoru, něco zabručel a odcházel.

"Šťastný nový rok!" - zavolal za ním Beďa

"Jak to myslíte?" ptá se překvapený velitel, silný, vysoký chlap.

"Tak, jak to říkám!" - "Šťastný a lepší, než dosavadní!"

"Vy to myslíte ironicky!"

"Ne, i vám to přeji upřímně!"

Večer přešel nepozorovaně v noc - novoroční noc v "díře." Beďa se zamotal pevně do obou dek a natáhl se na pryčnu, - bez podhlavníku. Ale jeho spánek byl několikrát přerušen: Vždy po dvou hodinách stráž pozorovala, zdali neutekl /odtud jednou se podařilo utéci Broňkovi Svobodovi. Byl za několik dní chycen a jeho jízvy na čele dodnes hláaají, co ho ten pokuss stál./ a nebo si něco neudělal. Samotkář musel okamžitě vstát, vymotat se u houní a v pozoru hlásit: "Všechno v pořádku."

Ráno na Nový rok si směl za doprovodu stráže přinést kbelík uhlí a dříví na zatopení v kamínkáábh. V příslušnou hodinu mu přinášel příslušník jídlo v šálku. Celý den vyplnil modlitbou, rozjímáním, a hojným zpěvem. Jediný živý tvor s ním sdílel samotu: pavouk. Druhého dne musil provést úklid cely: zamést, vydrhnout podlahu. Nejvíce přemýšlel o světle. A pak: "Deus illuminatio mea et salus mea, quoniam timebo!" Tak čas ubíhal.

Někdy ho přišel navštívit Max, ale jen aby se vysmíval, hanlivě mluvil o Církvi a kněžích a řeholnících.

Třetího dne pojednou jevné :ťuk,ťuk,ťuk na dveře,.

"Kdo tam?"

"Vašek." Měsa ti potřeby k celebraci: na okenní desce nad

dveřmi".

"Gratias maximas!"

Mezitím se pohyboval Otec Novotný a ustavičně dělal kříže do vzduchu: vymítal zlé duchy v povětří, aby se to svaté pašeráctví podařilo.

Vzácné věcičky ukrýl Beđa do dříví u vinčka a od toho dne každé ráno, ješšě za tmy šoužil "De Beata". Pokračoval dále ve svých exerciciích, které se protáhly na 14 dní.

14. ledna přišel příslušník pro Beđu a zavedl ho do kanceláře k Lojzovi. V přítomnosti Maxe. Nigrina zahájili vyšetřování. Dali si znovu vyprávět příběh, načež Beđu, nyní jistě polepšeného propustili se zi ostatní....

Bratře:

Podáváme Ti skromný památník na "První kající pouť Želiváků." Jeho nedokonalost je utopena v dokonalosti Boží, a v lásce, do které je zabalen a poslán jako vánoční dárek. Také jej proto tak přijímej.

Fotografickou část pořídil snevšední obětavostí pan Jiří H e c l , Křesetice 266-okr. Ľtná Hora. Chceš-li hradit finanční výlohy zašli peníze na: Pavel Zíbal, adm. Stražisko, okr. Prostějov. //Cena jedné fotogr. -malinké se neplatí - 3.-kčs. Úhradu papíru a porta odhední sám. [redacted]
[redacted]
[redacted]

Památníků je 200. Bude -li mít někdo zájem, kdo není v adresáři, blaste se u p. Hečla.

"Gaudium cum pace, gratiam et consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus laetitiam perpetuam tibi abundanter adprecior."

"Later amata-inviolata, ora, o r a pro nobis!"

Pavel Zíbal

MYM KŘEŽIM:

P o s l á n í J e ž í š o v o : "Vyjste sůl zeměZkazí-li se však sůl, čím bude osolena? k ničemu se již nehodí, než aby se vy hodila ven a lidé ji pošliapali.

Vy jste světlo světa. Nemůže se skrytí město položené na hoře. A když rozsvěcují lampu, nestavějí ji pod kbelík, nýbrž na svícen, aby svítila všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích!"

M o d l i t b a p a p e ž e : "Dej, nejdobrotivější Ježíši, aby Pia X II.

se stali pravými anděly lidu: Anděly čistoty, kteří by daleko více cenili Tvoji božskou lásku, než každou sebeněžnější a světlejší lásku lidskou.

Anděly lásky, kteří se zřikají radostí života rodinného, abys se stali otci a patýři větší rodiny a darovali svou lásku malíčkým a nešťastným, unaveným a opuštěným .

Anděly obětí, stravujícími jako plamen sobe samé za blaho bratří a sester....."

D o p i s p a p e ž e

C e l e s t i n a VI., sluh y s l u h ů b o ž í c h:

M ý m k n ě ž í m !

Bratři moji, synové moji ! K vám, Kristovým kněžím především se obracím se svými slovy. Obracím se se smutným slovem napomenutí rozhořčení, povzbuzení, ale obzvláště se slovem lásky.

Jestliže se vám budou moje slova zdát tvrdými, pomyslete si, že mě bolí víc než vás.

Nemyslete si, že neznám váš život, oběti, kalvarii vašeho žití.

I já, jak víte, v mladosti jsem se staral o duše a nezapomněl jsem na pokušení, urážky, spušťenost, které provázejí, trápí a zatěžují velikost a radost vaší služby. Pro nás, daleko více než pro ostatní křesťany je strašně pravdivý povzdech Kristův: " Duch je sice hotov, ale tělo slabé."

Každý z nás je tělo z bídné hlíny, přibité na rozpálený železný kříž. Kdo se může potom divit, že člověk se pokusí osvobodit, aby si našel trochu lepší místo pro své tělo?

Kněz je prostředníkem mezi Bohem a člověkem . Od nás se vyžaduje víc, než od jiných lidí, zrozených z ženy. Jsme stvoření z krve a z těla, ale máme být podobni andělům. Žijeme blízko kaluží a bahna a musíme být vždy čistí. Jsme svými kořeny vrostlí do země ale naše řeč má být pozdvižena k nebesům.

Jsou mezi námi i takoví, kteří dovedou zachovat čistý smysl svého povolání. Ale bohužel, jsou i takoví, kteří jsou oddáni hříšné nevšímavosti. Znáám smutek samotářského života, živého touhou po domově, znám úklady nepokojné duše, pokušení smyslů, znám pronásledování démona, netrpělivosti, mladosti, showívanosti, staroby, lákadla hříchu, který opanuje fantasii, výhody a pohodlí společenského života. Všechno znám, ale ne všechno dovedu odpustit.

Vaše zodpovědnost je příliš veliká, bratři! Já jsem za vás všechny zodpovědným před Bohem. Odpustit všechno by bylo urážkou pro ty, kteří byli svedeni Vaší péčí. Lenivý pastýř má lenivé ovce, nevěrný pastýř má špatné ovce. Vy budete před Bohem a ne skládat účty nejen z vaší duše, ale z tisíců duší. Jsem smutný a sklíčený pro vás, pro většinu z vás. Tento nářek jsem dosud zdržoval v sobě, abych vás nezarmoutil, abych nedával příležitost vašim nepřátelům. Ale více jej již nemohu potlačovat. Síla lásky si jej vyhání z mého zarmouceného srdce. Odpusťte mi bratři, budu-li se vám zdát u-
Láska, kterou cítím k opuštěným a nenasyceným masám je nekonečně silnější, než soucit, který cítím k vám. Vy jste slíbili, co ostatní neslíbili. Vám se dostalo darů, milosti a moci, kterých se jim nedostalo.

Více se žádá od toho, kdo více slíbil a více dostal.

Kristus vás nazval solí země. Proč je tedy země taková jalová? Taková bez chuti až do omrzení až k zbláznění? Jestliže nynější neštěstí jsou zaviněna odklonem od křesťanství, nekřesťanstvím křesťanů, neobráněním se křesťanů, kdo má v zít za to největší tíhu viny na sebe, než vy?

A musím se vás zeptat: Věříte opravdu v Boha? Znáte opravdu Krista? Plníte doslova svou povinnost? Konáte, co chce Kristus, co jste odprisahali v den svého svěcení svými ústy a svou duší?

To jsou otázky, které mi ztahují hrdlo a které padají na papír, smáčený mými slzami. Jsou to spíš vzlyky, než otázky, ale Pán má právo položit je mně, kdybych já je nechtěl položit vám. To jsou otázky, které se mohou zdát ukrutně nespravedlivými ale žel, jsou diktovány životem mnohých z vás.

Povězte, jak věříte v Boha, v toho Boha, který vám dal život, který vylil ze všech svých žil krev s vou a všecek pot ze svých údů, vyplakal všecek pláč, vydal světlo svých slov, aby obnovil a proměnil ve všech život. Kdy by se vaše víra zapalovala každý den, když držíte v ruce Tělo Oběti božské, nebyli byste tak často roztržiti, tak lhostejní, tak ubití, tak nesvoji. Buďte ohněm a všichni přijdou k vám si zahřát svoje srdce. Buďte veselí a všichni a všichni budou svými zpívat zpěv svobody i v plamenech ohnivé peci.

Ale vaše slova nehřejí, vaše oči se netřpytí, vaše tváře jsou šedivé a často strhané. Což nevíte, že jen bláznovství, šílenství, šílenství kříže může lidi přivést k moudrosti? Nevíte, že jen bílý plamen nadšení může vrátit teplo vlažným a dopomoci k chůzi paralytikům?

Kdo z vás se považují více za úředníky v Církvi, než za apoštoly bez spánku, bez průžahů, bez otálení? Mnozí z vás jen mechanicky a aspale posluhují svátostmi, místo aby byli svědky a zářivými příklady pravdy, která vyvěrala z úst Spasitele. Měli byste být živými stromy ve vichrech výšin, útočiš těm nebeským ptáků, stromy bohatými na listí, květy, ovoce a stín. Místo toho jste jen ořezané kmeny, na kterých jsou připevněny kartičky příkazů a pravidel.

Mnozí z vás vládnou učeností, pokorou, šlechetností, dobrými zvyky, úctou k autoritě, tužbou po dobru. Ale vám chybí to, co nejvíc váží a co nejvíc platí: **m o c n á v z n e š e n o s t s r d c e , n e o d o l a t e l n á m o c l á s k y .**

Kristus vám řekl, abyste byli prostí jako holubice, a opatrní, jako hadi. Ale vy jste, želi Bohu, holuby, kteří se upeleší do teplého hnízda a hadi, kteří se vtáhnou do své skrýše. Nejste vždy studení, ale nejste ani dostatečně teplí, abyste zahřáli zkřehlé. Náramně se bojíte velikosti a šíleně utíkáte před nadšením. Vaše hlava je archivem frází, vaše srdce je zpola kámen, jindy zpola chytlavá koudel, vaše uši dají více našepot země, než na hlasy nebes. A to nemluví už ani o vaší lásce ke každému pohodlí a o vašem strachu před smrtí.

Vzpomeňte si na slavnost vašeho vysvěcení. Leželi jste v prostraci na dlažbě jako hadi, aby se vám připomnělo, že ten, kdo se poníží, bude povýšen.

Jednou budete nataženi v jámě hrobu. Nyní však když žijete, musíte být na nohách, vysoko, pevně, jako sloupy, jako sloupy zářící, které povedou národ v temnotách pouště.

Nechci mluvit o tom, že neplníte svoje povinnosti. Sloužíte nás, vysvětlujete evangelium, křtíte děti, potěšujete nemocné, vyprovázíte mrtvé. Ale pro pravého kněze, pro toho, který je "Alter Christus", je nejvyšší povinností něco, co stojí nad obyčejnými a obvyklými povinnostmi. To všechno jsou jen obyčejné výkony v časech pokoje, ale pravý křesťan ví, že pro něho není nikdy časného. Jsme povoláni k neustálému boji: Nebojovat, znamená pro nás totéž, co smrt.

Každá generace se zrodí jako nevzdělané dítě: třeba ji pozdvihnout ke Kristu a to dřív, než zmizí z jeviště dějin.

Vy jste prvotozenci světla a vaším úkolem je zéřit, svítit den co den pro všechny. Pro vás nestačí, že jste dobrými úředníky, dobrými sekretáři tradice, že jste ušlechtilí lidé, kteří vzbuzují respekt a úctu.

Nebolí mne vaše zkaženost, ale vaše prostřednost. Váš život je čistější, než v ostatních staletích. Nemůže se o vás napsat, co udělal sv. Petr Danián, když napsal "Liber Gomorrhianus". Skoro úplně zmizeli z vašich řad ziskuchtivci, cizoložníci, sodomiti, svatokupci, bludaři. Vzpomínám si, že jsem se se tkal za své dlouhé životní pouti s mladými kněžími, u kterých vůle sloužit Kristu propukala v oheň lásky jako živý plamen.

Vzpomínám si, že jsem se setkal se starými kněžími, které liděctili spíše pro světlo jejich lásky, než pro jejich šediny, kteří se strhali pro lásko k Bohu, jako se strahuje před Nejsvětějším svíce, darovaná chudákem.

A le viděl jsem kněze, kteří bažili více po dobré kuchyni, než po dobré pověsti, kteří se vyznali více v kleve-
tách, než v pastoraci. Někteří z vás dovedou napsat kázání květnatější, než květinová výzdoba presbytáře, homilie harmoničtější složené, než samo harmonium. Někteří dají na papír řeči tak přemoudré a bohaté na moudré rady, že sami nechcete ani věřit svým uším, že vaše ušinaslouchají vašim ústům s nevyslovitelnou, ba viditelnou zálibou.

Ale zřídka kdy vaše slova vytrysknou ze srdce, aby přímo uchvátila srdce. Dnes se vyžaduje spíše jednoduchost, svoboda lásky, než vyumělkovanost, vytříbenost přistříhnuté výřečnosti. Obdivuji vaše vzdělání, ale popravdě vám řeknu, že dnes je třeba více tvůrců, stvárnovatelů svědomí, více světců. Největší z nedostatků naší doby, je nedostatek světců. Již delší čas trpí svět tím, že nemá světců. Na záchranu toho, co se ještě zachránit dá, by byla potřeba celého vojska světců. Čekám toto vojsko z vás, neboť k pramenům svatosti již svým povoláním máte blíž, než ostatní.

Nestačí, abyste byli tím, čím jste dosud: smývateli vin ubohých duší, kteří přiklekávají ke zpovědnici. Větší část těch zapocených nepřichází se unývat do vašich bazénů, nepřichází se posilnit chlebem, který jen vy jim můžete dát. Tázali jste se někdy sami sebe, proč tolik planoucích duší, tolik živých vzdělanců, tolik lidí schopných víry a oběti nepřichází k vám a nevchází do vašich kostelů? Nikdy jste si nepoložili otázku, proč zástupy, které vás poslouchají se skládají většinou z žen a dětí a ne z kvetoucích mladíků a hotových mužů? Je mnoho příčin této zanedbanosti a nejsou všechny tyto příčiny mimo vás.

Ani si nepomyšlete nato, že váš chlad odráží hořící duše, malost vašeho srdce odpuzuje duše vznešené. Že vaše prostřednost zahání duše toužící po velikosti, že vaše úzkostlivost odbírá odvahu duším toužícím po svobodě?

Často budíte proti sobě podezření, když si myslíte, že náboženství je jen vaší věcí, že křesťanství je jen vaším monopolem, že Církev je jen vaším rezervovaným panstvím. Jistěže papež nebude upírat vyšší důstojnost kněžím a neoddělitelné právo hierarchie, ale musíte si pamatovat, že Církev

je mystické Tělo Kristovo, že tam patří všichni věřící, neje-
nom ti s tonsurou. Pro svou záchranu se všichni musí zrodit
v Kristu a Kristus, jak víte, přišel pro všechny a obětoval se
za všechny. Měli byste volat laiky ke spolupráci více než jste
to činili dosud, k práci obracet a vykupovat. Měli byste s vět-
ší nařehavostí volat lidi vzdálené, zatvrzelé, rebelanty, vydědén-
ce, nevěřící, lidi bez Krista, bez Boha a dát jim pocítit neodbla-
telnou silou své lásky krásu a velikost a jistotu naší víry.
Zapamatujte si slova našeho Mistra: "Compelle intrare!" Nemá-
me dostatečnou chuť získávat duše. Nečekejte jich okolo svých
oltářů, hledejte jich tam, kde žijí, i kdyby žili v pevnostech,
nebo na smetiskách, ujměte se jich, jako přijímáme manotratého
syna. Možná, že mezi dnešními nepřáteli najdete nejsilnějšího
pomocníka zítřejška.

Odložte ty nespočetné pobožnosti, které si zpola pohanské
národy oblíbily a které vy trpíte s přílišnou blahosklonností,
ba ještěk nim nabádáte a nebo je pěstujete. Nikdo víc nectí
Pannu - Matku, královskou služebnici Krále věků, která byla
postavena nade všechny ženy, pravím, nikdo víc ji nectí, než já.
ale nedělejte to, aby se zlomyslným lidem zdálo, že křesťanství,
třeba i v nejobyčejnějších modlitbách, více si váží kultu Ma-
dony, než Nejsvětější Trojice. Málo vzpomínáte na Boha Otce a
ještě méně na Svatého Ducha. Jakoby nebylo "Otčenáše" a "Věřím
v Boha", Tvůrce nebe a země, Utěšitel, který křtil ohněm apoš-
toly, jsou méně vzpomínáni, než Maria a svatí. Vzyvejte častěji
Třetí Osobu, která osvětluje a oživuje.

A nestarejte se jen o vnější formu kultu. Buďte pří-
kladem ponížnosti, chudoby a lásky pro všechny. Sestupte k li-
du, plačte splačícími, rozdělte se o chléb s těmi, kteří nemají,
přijímejte sradostí urážky, pohanu. To bude vaše vítězná obra-
na, nejúčinnější modlitba, nejúchvatnější řeč, vyšší, než posvátné
řečnictví, o tolik vyšší, o kolik je vyšší zázrak světce, než
syllogismy učitele.

A jestliže byste při konání tohoto apoštolátu měli z za-
nedbat něžnou nověnu, tridumm, procesí, pouť - to nic: již nyní,
mocí danou mi Bohem, vám všechna taková zanedbání odpouštím
a vás rozhřešuji.

Jak můžete, připomínejte si svou nadlidskou hodnost.
Pamatujte, že podle slov apoštola Pavla vám případně soudit
i anděly Spásalidského pokolení je ve vašich rukou.

Jestliže je křesťanství jediným lékem, vyjste a máte býti
lékaři a služebníky velikého nemocného. Celý svět se zdá býti

positus in maligno: Vám přináleží revoluce vykoupení.

Nosíte černý oděv a s tímto oděvem nosíte smutek. Ne smutek nad smrtí Kristovou, který vatal z mrtvých a kraluje v nebi, ale smutek za všechny mrtvé bez naděje, za všechna nešťastí, která zavinila neposlušnost vůči Kristu.

Zapřísahám vás ve jméne živého Boha, bratři, synové moji, které milujeme více, na sebe samého, zapřísahám vás ve jméne "Sitio" Kříže, ve jméne svatodušních plamenů, ve jméne svého stařeckého srdce, zklíčeného zármutkem: mějte odvahu býti více než lidmi! Mějte odvahu býti šílenými tím šílenstvím, které v očích Nejvyššího je moudrostí.

Lebojte se smrti, ale bojte se neúčinného života! Bojte se malosti duše! Buďte ve jména Ducha svatého méně chladni, méně lhostejní, méně leniví, méně tvrdí!

Okřičujte se vlastníma rukama na kostrbatém dřevě humanity, jestliže chcete sami povstat a pomoci jiným povstat. Jen tím, že zachráníte své bratry, všechny bratry i ty, kteří si přejí vaší smrti, můžete zachránit hnusavý svět, ohrožené křesťanství, zdecimovanou Církev a s e b e s a m é .

Celestin VI. papež,
sluha služů božích.

"D o m i n u s p a r s h e r e d i t a t i s
 m e a e e t c a l i c i s m e i :
t u e s q u i t e n e s s o r t e m m e a m ."

Krá David.

"Dnes leže na tváři před oltářem opět a opět jsem opakoval: Buď můj život jedna Boží chvála, slastí Kristus, čotí Církev, tužbou ctnosti krása a mzdou lidu spása."

A. C. S t o j a n .

A D R E S Á Ř Ž E L I V Á K Ů :

/Je zatím neúplný. Znáte -li některé "Želiváky" zde neuvedené, zašlete jejich adresu i okres na : Pavel Zíbal, adm. Stražisko, okr. Prostějov ./

1. A d á m e k František, Jemnice - okr. Třebíč.
2. B a r o š Alois
3. " Vojtěch
4. " Václav Dubno, 102 - Příbram
5. Bárta Jan, františkán
6. " "
7. Bartoš Vojtěch, S. J. Kostelany n/ Mor. - Uh. Hradiště
8. Barták Theofil, SVD. Mořling, 2340, bei Wien, Missions-
(t. c. Moravec) haus St. Gabriel. - Austria.
9. Benáček Leopold Nosislav, 104. - Břeclav
10. Benda František Kamenný Újezd - Plzeň.
11. Beneš Josef, Medlov u Uničova, 28. - Olomouc
12. Běren Jan
13. Boba Karel, Svoboda n/ Metují - Trutnov.
14. Bohňák Titus, OFM. Želiezovce - Levice
15. Čigan Alfons H., CSsR. Ostrava 4. Plzeňská 182.
16. Černý Josef, Loštice - Šumperk
17. Mr. Daňha Ladislav, CSsR. Pesto Albrechtice - Krnov
18. Dolanský Josef, Dobromilice - Prostějov
19. Doležel Josef, Písařov u Zábřeha
20. Dragoun Josef, Brod n/ Dyjí - Břeclav
21. THDr. Doležal Josef
22. Dvořák Antonín, Sales. Praha VIII. Pod Kotlaskou 3.
23. " Stanislav, Sales. Olešanka 33. p. Příbyslav - H. Brod
24. Dubovský Crescenc, OFM. L. gram, p. Čataj - Bratislava viediek
25. Ducháček Josef, Dambořice. - Hodonín
26. THDr. Dýmál Leopold, Olomouc, seminář
27. THDr. Evinic Josef Stará Turá - Slovensko.
28. Exner Karel, Světlá n/ Sáz.
29. Fiala Miloš
30. Filip Václav, Senohraby. - Praha - Východ
31. Flašár František Hodonín, Stalingradská 47.

32. F r k Jaroslav O.P.	Jemnice - Třebíč
33. F u č e k Alois	Val. Klobouky, 190 - Gottwaldov
34. G o t t, w a l d Stanislav	Žyžoviště - Bruntál
35. Gregor Josef ThDr.	
36. Grimmig Pavel	Rokycany - Rokycany
37. ThDr. Hájek Josef	Hr. Králové, l. Havlíčkova 10.
38. Halík František	Klášterec n/Orl. - Ústí n/Orl.
39. Hamerský František	Březina u Tišnova - Brno - venkov
40. + ThDr. Hlad Ladislav	Senohraby - Hrusice 35., Praha - Vých.
41. Hlavín František	Kostomlaty u Nymburka - Nymburk.
42. Hloušek Jan	Holubice - Vyškov.
43. Hliseníkovský Alfons	
44. Hnila František, Sales.	Gottwaldov, Revoluční 3575.
45. Holík Augustin	Velký Orehov - Gottwaldov
46. Hořák František,	Strážnice - Staré město, - Hodonín
47. Hrbatý Eduard	Prostejov, Žeránovská 15.
48. Hřebíček Jan	Rozsochy /- Žďár n/Sáz.
49. Chytil Rudolf CSaR	Tučapy, p. Holešov - Kroměříž
50. Izák Benignus OFM	Hlohovec, Račinského 50. - Trnava
51. Jalovecký Václav	Č. Olešná, p. Popelín - Jindř. Hradec
52. Msgr. Jarolimek Antonín	Tvoršovice 1., p. Bystřice u Benešova
53. Jelínek Bohumil	Libáň 245.
54. Jelínek Václav	Úebí - Havl. Brod.
55. Jiřa Antonín	Praha 3. Vinohrad, nám. Krále Jiřího
56. John Čeněk	29.
57. ThDr. Jonáš Karel	Hr. Králové u Sv. Ducha 58.
58. Jurečka František	Lipník n/Bečv. - Přerov
59. Kalabis Josef Patrik	Sv. Kopeček u Olomouce.
60. Kališ Richard	Žampach, p. Žamber. - Ští n/Orl.
61. Knittl Václav	Petrovice 41. - Blansko
62. Kohlíček František	Praha 2. Lužická 17.
63. Kostera Jaroslav	
64. Koutný Oldřich	Plaveč USP - Znojmo.
65. Kala Josef	Meziboří, 293. - Host
66. Koplík Jaroslav	
67. Kousal Karel	
68. Krpec František	Kozlovice 202. - Frýdek - Místek
69. Kryl Antonín	Studená Loučka - Šumperk
70. Křeháček Petr	
71. Král Václav	Chotěboř 61. - Havl. Brod

72. Král Hubert	
73. Kubát Václav	Havl. Brod, Dolní 133/34.
74. Kubát Antonín	Česká Třebová - Ústí n/Orl.
75. Král Robert	
76. ThDr. Kubíček Ladislav	Ostrava- Hrabůvka.
77. Kudela Tomáš	Těšov 8 41.p. Újezdec u Luhačovic
78. Kula Emil	
79. Lajcha Petr	Bratislava, Súkenická 6
80. Látaš Karel	Holešov
81. Lepařík Josef	Blázovice, dům důchod. - Jičín
82. Lechovic Glucián	Dořany při Častoj 131 - Bratislava, vied.
83. Loubek Miloslav	Radostín 6p. Vojn. Lěstec - Žďár n/S.
84. ThDr. August. Malý, gen. vlt.	Praha, 4. Krč. Matěchova 3. (Česke Budějovice)
85. Matiašovský Viktor	Moravec 53. - Žďár n/Sáz.
86. Med Oldřich	Slavonice 8 43. - Jindř. Hradec
87. Mikulík Anton	Halič USS - Lučenec
88. Mikulík František	Břidličná-Velk. Štáble 44. - Bruntál
89. Minařík Metoděj	Albrechtice n/Orl. - Rychnov n/ln.
90. Minařík Klement Frant.	Moravec, - Žďár n/Sáz.
91. Motzyniec Karel	Polen - Klatovy.
92. Navrátil Jakub	Tišnov - Brno - Venkov.
93. Nečas Krištof	Třebíč
94. Nekula Stanislav	Moravec
95. Kovák Josef	Fřeštice - Flzeň - Jih
96. Nešpor Emil	Meslovice - Brno-Venkov
97. Nováček Antonín	Lipnice n/Sáz.
98. Novotný František	Brno-Komárov 4
99. Řemec Václav	
100. ThDr. Otčenášek Karel	Hradec Král. I./8 p.s. 46.
101. ThDr. Faulů Josef	Floučnice 2 - Semily
102. Petrů Rozarius M.	
103. Petrucha Jan	Dol. Kěmčí - Uh. Hradiště
104. Pitrun Václav	Vnorovy - Hodonín
105. Pitrun Bernard	
106. Pošek Jindřich	Hlinsko v Č. Tučkova 91. - Chrudim
107. Pindák Benedikt	Mkařov, Charit. dům. - Praha-Vých.
108. ThDr. Fluhář Emil	
109. Pokorný Václav	Černůvka u Tánova.
110. Poles Josef	Prusinovice - Kroměříž

111. Fynta Josef	Lichnov, 4. Nový Jičín
112. Fustějovský Jiří	Krásná - Jablonec n/Lis.
113. Raáb Vilém	Roztoky u Prahy, Legií 501 Praha-jih
114. Rob Jan	Znojmo, Mikulášská 13.
115. Rozsypal E varist	Králík VII., č. 2. Ústí n/Orl.
- 116. Rozsíval V.	Sliače pri Ružomberku - Lipt. Mikuláš
117. Rusnák Josef	Valašské Meziříčí, fara. - Veetín
118. Rygal Alois	Pardubice, Sakařova 959.
119. Rýzner Jaromír	
120. Řehák Jaroslav	
121. Říha Vincenc	
222. Sedláček Josef	Jilemnice, fara - Semily
123. Slavíček Václav	Havl. Borová - Hav. Brod.
124. Slovák Alois	Ostrava I. Cingrova
125. Šmolka Pavel	Skřipov u Opavy - Opava
126. Skřivan Jan	Karlovy Vary, fara
127. Spala Josef	Střítež n/Ludinou - Třerov.
128. Stískal Antonín	Hoštejn - Šumperk
129. Streit Jaroslav	Vážanyn/Lit u Křenovic - Brno, ven.
130. Svatoš Ambrož	Slatiňany - Chrudim
131. Stuchlý	Ústí n/Orl.
132. Svoboda Bronislav	Brno, Masova 1.
133. Šimčák Karel	Uh. Ostroh, - Uh. Hradiště.
134. Škoda Josef	Kedašovice - Tropolčany
135. Smejkal František	Liblín, p. Rozojedy, - Plzeň
136. Špok Rudolf	Kunčičky u Pašky 31. - Frýček - ístek
137. Šprta František	Horní Dory - Zdar n/Sáz.
138. Ševela Karel	Brno, Mendelovo 1.
139. ThDr Štulpa Josef	
140. ThDr. Šuránek Antonín	Olomouc, seminář.
141. Šus Antonín	Tuchoměřice II., 100 - Praha - ap.
142. Tajovský Vít	
143. ThDr Tobola Jaromír,	Vrahovice, Pučíkova 57. - Prosejov.
144. Tománek František	Klokotv 1. - Tábor
145. ThDr Tomášek Frant.	Praha I., Hradčanské nám. 56/16.
146. Tomíček Jindřich	Semily I, 528. - Semily
147. MUDr Trojan	
148. Triska Serafín	Staré Město, 4, - Svitavy.
149. Tuček František	
150. Uhlíř Václav	Lilevsko, Husova 156.

151. Valena Prokop,	Brumovice 101 - Břeclav
152. Valerián Josef	Lenžhot - Břeclav
153. Valoušek Emanuel	Kuřim u Brna
154. ThDr. Vašica Alois	Valaš. Meziříčí-Fügenerova 9
155. Vaněček Josef	Brno 15, Hroznatova 1
156. Vaněk	Tišnov II/62
157. Veselka Jan	Těšnovice - Kroměříž
158. Veselý Jiří ThDr	Protivanov - Prostějov /Italie/
159. Vincenc Dominik ThDr	Písaňov, Kocanda u Zábřeha
160. Vitásek Frant.	Luhačovice 27 - Gottwaldov
161. Vojtek Frant.	Věrovany 140 - Olomouc
162. Zábranský Jiří	Ludslava - Ústí nad Orlicí
163. Zeman Stanislav	Rokytnice v Orli. Horách - Rychnov
164. Zíbal Pavel	Stražisko, - Prostějov
165. Zimmermann	Třebíč, Pousov 350
166. Zerzán Josef	Nespeřice-Vod. dílo Želivka o. Kutná Hora.
167. Zíka Karel	Osek u Strakonice
168. Zlámal Aleš	Uh. Hradiště
169. Žálek	
170. Žitný Václav	Tábor
171. Březina Alois	Zašová - Vsetín
172. Bošanský Vojtěch	Bánovce n. Bebr. F. Urbánka 4
173. Hasilík Metoděj	
174. Kusý Štěpán	
175. Létavka Celsus	Koclířov - Svitavy
176. Procházka František	Bezno

S u n t i n p a c e .

Bažant Otomar	Nekula Stan.	Štverák Frant.
Bělík Karel	Podobský	Tobola
Fornásek Jan	Poustka	Vraštil
Hoděrka Jan	Preis Ignác	Vlach
Hamrala Frant	Petr Emil	Zgarbík
Hošek	Pospíšil Josef	Zíka
Glaser	Rajda	
Jež Cyril	Dohnal Josef	
Jureczka Am.	Schaller M.	
Korčovský	Schikora Rud.	
Kosina Václav	Seidl Lambert	
Lochmann	Setina	
Loula Otto	Škrabal Pavel	
Málek Josef	Štojdl	
Mika Frant	Šton Mans.	
Minařík Kl.	Škarek Leop.	

